

N:o 88.

Af herr **A. Bokström**, om ändrad lydelse af § 2 i gällande bevillningsförfordning.

Från den allmänna regel bevillningsstadgan uppställer, att det är *egaren*, som skall påföras bevillning för sin fastighet, hafva undantag ansetts böra göras för de fall, då egaren åt annan med mera stadgad besittningsrätt öfverlätit nyttjanderätten till sin fastighet, för hvilken bevillningen då skall påföras *innehafvaren*. Sålunda är, bland annat, uttryckligen stadgad, att för jordegendom, som besittes med stadgad åborätt eller är af allmän myndighet eller af stiftelse till begagnande upplåten till bergshandteringens understöd, till sågverk eller kanalbolag eller ock innehafves af stad eller myndighet, för annan fastighet, som är till boställe eller eljest på lön anslagen, eller för lägenhet, som är till besittning på viss tid eller på lifstid från annan egendom afsöndrad, skall bevillningen utgöras af *innehafvaren*.

Icke desto mindre är det enligt bevillningsstadgans nuvarande lydelse *egaren*, som skall påföras bevillning för så kallad ofri tomt i stad, ehuru besittningsrätten till sådan tomt är så fast grundad, att den, till hvilken upplåtelse af sådan tomt skett, eller dennes rättsinnehafvare efter honom icke kunna derifrån, så länge stadgade tomtören utgöras, skiljas utan lösen för å tomten uppförda byggnader och å densamma gjorda förbättringar.

Sådana tomter betinga vanligen vid öfverlåtelse samma pris som egendomsjord, men om bevillningsstadgan så skall förstås, som dess ordalydelse för närvarande synes gifva vid handen, att det är *egaren*,

som för dem skall utgöra bevillning, så blir det emellertid icke tomtens verkliga värde, som i sådant fall skall läggas till grund för bevillningens åsättande, hvilket ju vore med bevillningsstadgans syfte i öfrigt mest öfverensstämmande, utan, jemlikt § 4 mom. b, den vanligen högst obetydliga inkomst af tomtören, som staden eller upplåtaren kan hafva af tomtens, och då dessa tomtören ofta äro så obetydliga, att tomtvärdet genom tomtörens kapitalisering icke kan beräknas till ens 100 kronor, så skulle följden deraf blifva, att ett stort antal värderika tomter i städerna blefve fria från bevillnings utgörande.

Då ett fullständigande af bevillningsstadgans bestämmelser synes mig vara i här ofvan angifna hänseende af behovet påkalladt, så tillåter jag mig vördsamt hemställa, att § 2 i bevillningsstadgan måtte erhålla följande förändrade lydelse:

»Bevillning för fast egendom erlägges af egaren utom i följande fall, då bevillningen utgöres af innehafvaren, nemligen:

a) för jordegendom, som besittes med stadgad åborätt eller är af allmän myndighet eller af stiftelse till begagnande emot lifstidsstädja upplåten, för i stad befintlig s. k. ofri tomt, som icke kan af egaren utan lösen för förbättringar återtagas, så länge för tomtens stadgade tomtören utgöras samt för skogsområde, som blifvit upplåtet till bergshandteringens understöd, till sågverk eller kanalbolag eller ock innehafves af stad eller menighet;

b) för jordegendom eller annan fastighet, som antingen är till boställe eller eljest på lön anslagen, såvida som egaren enligt § 4 a) eller b) är från fastighetsbevillning fri, och hela fastigheten är åt endast en person upplåten;

c) för lägenhet, som är till besittning på viss tid eller på lifstid från annan egendom afsöndrad.»

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles med vördsam hemställan att utskottet, om motionens syfte godkännes, ville föreslå den lydelse af det ifrågakvarande stadgandet, som bäst främjar dess ändamål.

Stockholm den 20 januari 1891.

Aug. Bokström.